

Crítica literària

Un manual és una brúixola

En el panorama dels llibres actuals n'hi ha una mena que s'han fet un lloc en els primers rengles de preferència, es tracta de llibres en format de manuals que s'ofereixen als lectors amb una clara orientació de consell pràctic, elaborat des de la realitat i amb una anàlisi àmplia. El llenguatge utilitzat en aquests llibres és directe, com aquell amic que comenta l'experiència viscuda i la comparteix. No són textos llargs, són escrits amb un estil clar i precís.

En el conjunt de manuals d'autoajuda o autoestima, aquest mes de gener, s'ha publicat *Manual cristià d'autoestima*, de Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, director de la revista *Documents d'Església* i autor de nombroses obres de divulgació sobre el món actual i les necessitats espirituals que s'hi plantegen.

Cal reconèixer que és la primera vegada que Bernabé Dalmau publica un manual que, amb un text de cent pàgines, com és habitual en aquest format de llibres, tracta de la panoràmica que en aquest cas s'ofereix a fer reflexionar sobre l'orientació general d'una persona en el marc de la seva trajectòria vital.

BERNABÉ DALMAU

Manual cristià d'autoestima

Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2016, 104 pàg.

Aquest manual està redactat amb un llenguatge precís, en el qual cada paraula està mesurada. Convé, doncs, fer-ne la lectura de cada punt dedicant-hi una reflexió. Un manual no és una novel·la, és submergir-se en una realitat per establir un diàleg entre allò que pensem i el que ens diu el llibre.

Aquest *Manual cristià d'autoestima* descriu catorze punts. El primer adverteix sobre «Què diu i què no diu aquest llibre» i avisa que «el treball no s'acaba amb una lectura completa. Ni tampoc amb consultes sovintejades. Cal una acció per part del lector». Amb això Bernabé Dalmau assenyala que els raonaments s'han d'inscriure en la vida real i contribuir a fer de ferment.

El llibre es va descabdellant i el lector fàcilment s'adonarà que el text té tres parts. La primera analitza com assumim la pròpia biografia, els desequilibris per excés o per defecte,

si és bo tenir un ideal i com passar de l'ideal al compromís.

La segona part d'aquesta divisió que es pot fer el lector tracta de l'administració de les pròpies energies en les diferents etapes de la vida i, finalment, la tercera part tracta de la pedagogia que fan les paràboles, l'interès especial de «la reina de les paràboles», la del fill pròdig i tanca el text el que és la projecció de la persona «de l'autoestima a l'estima dels altres».

En la lectura d'un llibre establim sovint una relació, una comunicació i, fins i tot, creem una amistat entre lector i autor. En el cas d'un manual com aquest és pràcticament una condició indispensable, perquè digerir-ne el contingut es fa al llarg de dies i ens acaba acompanyant, sense pressa, en la vida quotidiana. Un Manual no és una guia, és una companyia, és una brúixola.

Joaquim Ferrer
Historiador i president de
la Lliga Espiritual de la
Mare de Déu de Montserrat

